Oratio anniversaria in theatro Collegii Regalis Medicorum Londinensium; ex Harveii instituto, habita die 18º Octobris, 1757.

Contributors

Monro, John, 1715-1791.

Publication/Creation

Londini : Apud Gul. Russel, MDCCLVIII [1758]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/eebuhc88

License and attribution

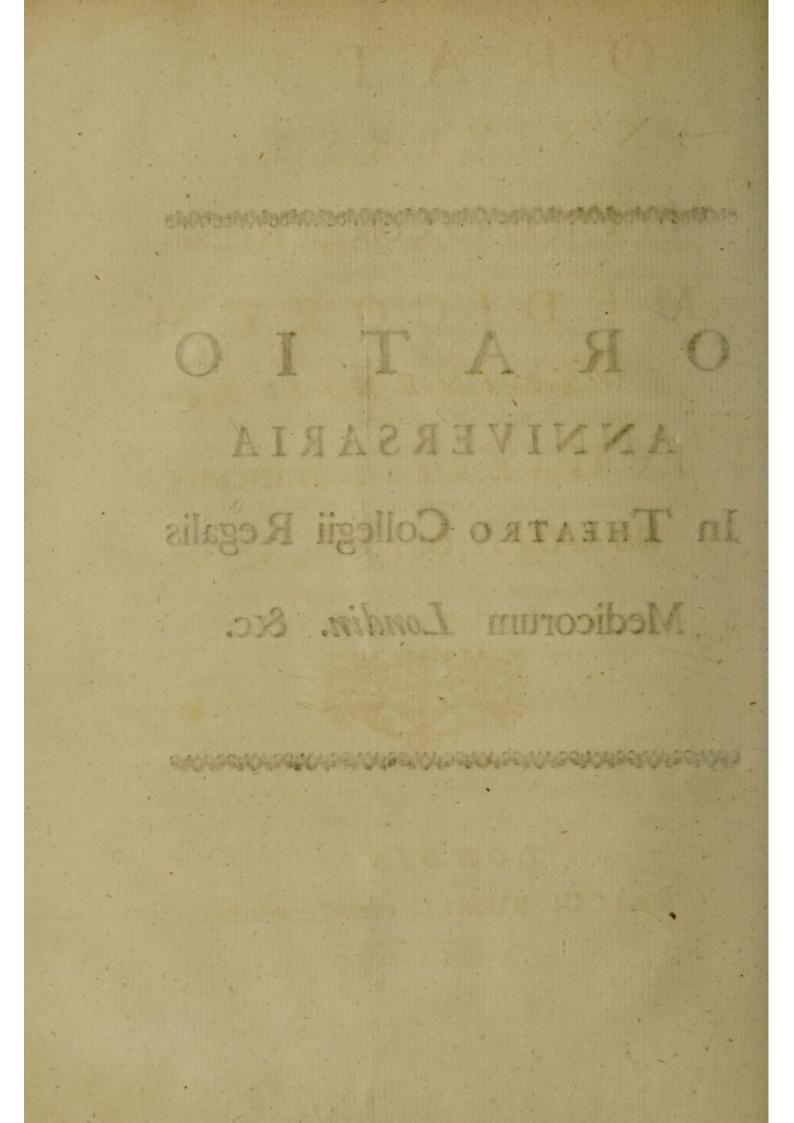
This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.



Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org O R A T I O ANNIVERSARIA In THEATRO Collegii Regalis Medicorum Londin. &c.

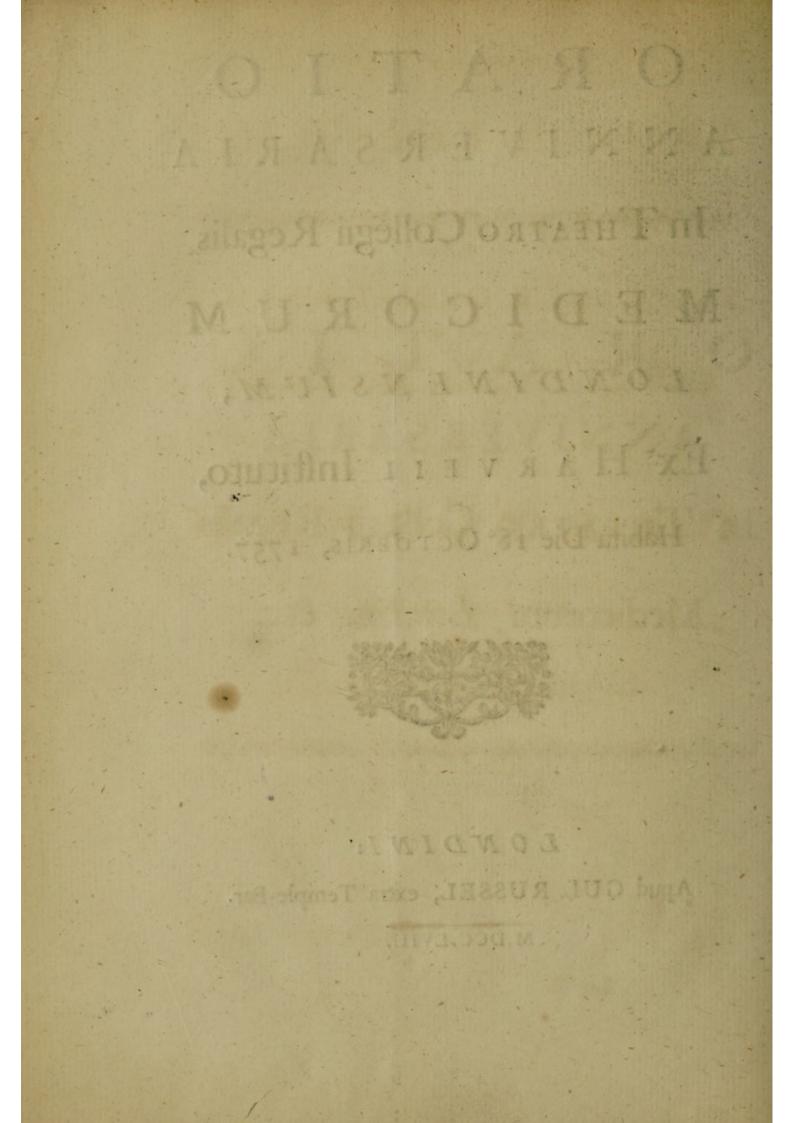
CENTERCENTER CENTER CENTER CENTER CENTER CENTER CENTER CENTER



ORATIO ANNIVERSARIA In THEATRO Collegii Regalis MEDICORUM LONDINENSIUM; EX HARVEII Inftituto, Habita Die 18° Octobris, 1757.



LONDINI: Apud GUL. RUSSEL, extra Temple-Bar. M.DCC.LVIII.



DOCTISSIMO VIRO

THOMÆ REEVE, M.D.

PRÆSIDI Digniffimo, SOCIISQUE ORNATISSIMIS Collegii Regalis Medicorum;

HANC

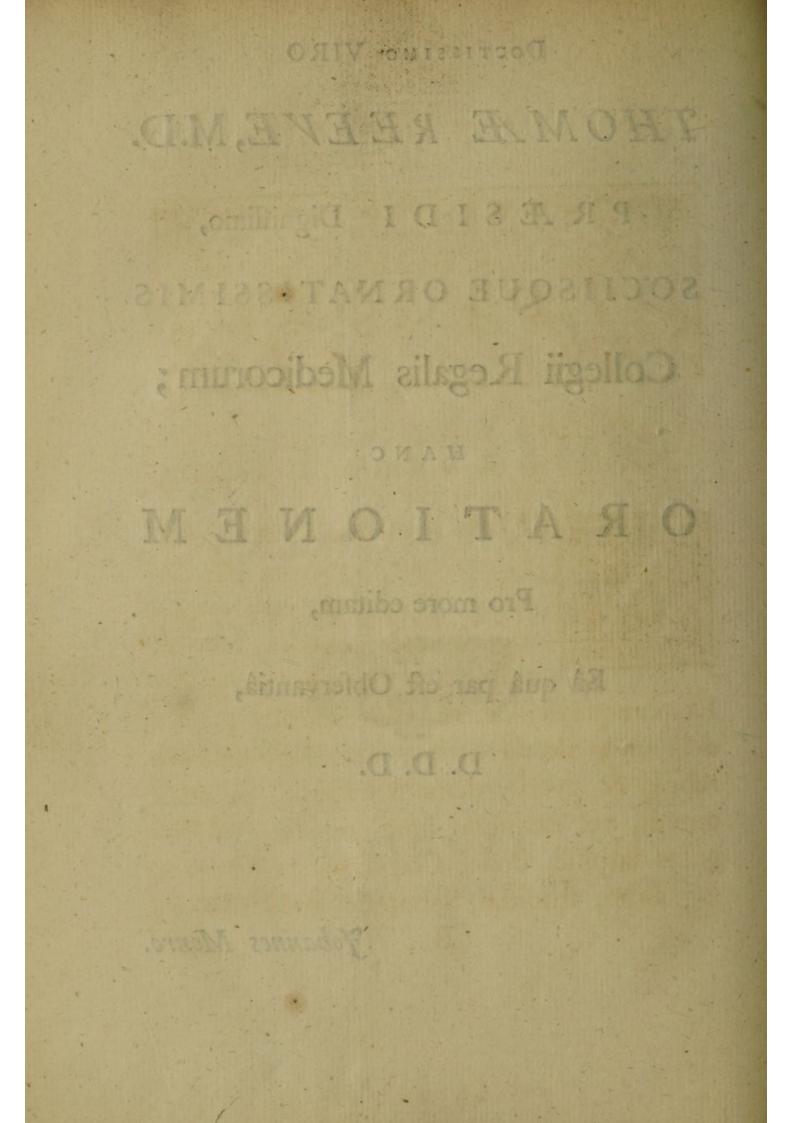
ORATIONEM

Pro more editam,

Eâ quâ par est Observantiâ,

D. D. D.

Johannes Monro.





[1]



EMINI vestrum, AUDITORES DIGNISSIMI, ignotum esse arbitror, Medicinam in Ægypto superstitiosè excultam, feliciori auspicio in Græciam transiisse,

Romamque deinde cum cæteris artibus fuiffe delatam ; decrefcentibus mox Romanorum rebus, & everfo demum Imperio, fcientias omnes, vel extinctas fimul periiffe, vel fugatas latuiffe, donec Clariffimorum virorum ingenium, ftudium, laborque indefeffus in B generis generis humani emolumentum exoptatas iterum produxerint.

[2]

Barbarum idcirco, Chalchondylam, et Politianum debita prosequimur laude, & Te, Princeps Medicæe, admiratione quâdam intuemur qui literas exulantes in patriam recepisti, et eruditos omnes gremio fovere non dedignatus es : nobifmet ipfis interea, Collegæ Ornatiffimi, præcipuo quodam jure gloriari licet Fundatorem habuisse, in istâ palæstrå nobilissimå, palmam primam referentem. Hos equidem amore quodam cum cæteris Europæ Gentibus communi amplectimur; Illum vero ea observantia, ea pietate quâ decet filios erga optimum parentem uti semper venerabimur. Linacrum enim omnimodâ eruditione instructum commemoramus, non domi otiosè commorantem, sed literas renascentes foras exquirentem, ut ipse primus in patriam suam hæc præclarissima munera secum reportaret, hospitioque exciperet;

ciperet; Quinetiam dum amænas Italiæ regiones, hujufmodi negotio intentus, perluftraret, haud minori gratia apud Principes viros prævaluit propter morum integritatem, quam apud literatos omnes propter doctrinam. Famam & auctoritatem quam peregre adeptus est, domum rediens servavit & auxit. Munificentià suà proprià, Prælectiones instituit Academicas; et a Principe impetravit ut præstantissimos quoscunque in arte sua delectos, colligeret in unum quoddam sodalitium, Regiâ auctoritate privilegiis munitum, quod & ipfe quidem legibus stabilivit, et honestissimo morum exemplo commendavit; Hunc virum, ad hæc munera exequenda, non fastuosa quædam doctrinæ excitavit superbia, non inanis munificentiæ ostentatio; Cum enim jam famæ suæ, & Reipublicæ honori fatis confuluisse videretur, vitæ quod superfuit sanctissimis erga Deum officiis tribuebat, & quam integerrime egerat vitam, pietate maxima clausit; nostrarum

rum interea rerum nequaquam immemor, ædes enim proprias, quas nobis vivus commodaverat, fupremo fuo testamento moriens legavit.

Linacro erudito, munifico, pio, fuccessit Caius, optimâ vir indole, & industriâ vix credibili; Græcis Latinisque literis adeo eruditus, ut alios docendi causa potius, quam ut ab illis institueretur, in exteras regiones fese transtulisse videatur. Cum enim Italiam, fundatoris exemplo, peragraffet, Professoris munere perfunctus, purpurâ Doctorali donatus est. In patriam redux, Linacrum præeuntem, ita proximis infecutus est vestigiis, ut quanquam in libris fcribendis, edendifque vehementer occupatus, nostris tamen rebus nascentibus feliciter præfuit, quas auctoritate firmatas, novis auxit honoribus, et libro annalium, propriâ manu exarato, ornare dignatus est. Tuam, Caie, doctrinam, & amorem erga nos, merito

rito & lubenter laudamus; Pietatem tuam, & fingularem animi liberalitatem, memor usque fatebitur *Cantabrigia*.

Brevi temporis intervallo, innotuit perfpicaciffimi Fundatoris prudentia; Jam Caldwaldus, nobilifque Lumleius; Jam Goulftonus, nomina, noftris annalibus femper memoranda, rem anatomicam haud fatis exploratam, fufius explicandam, et exemplo, et ftipendiis honeftiffimis curavere.

no lecum prate

Hi veluti nascentem Auroram, sole medico nondum plane exorto salutabant, cum ipse diem Medicinæ intulit Harveius. Sanguinem per arterias venasque ferri, satis omnibus a principio cognitum est; Qualis autem ille cursus fuerit, et quo sonte derivatus, eruditissimum quemque latuit; Quæ tamen omnia fidissimus ille Naturæ interpres, per angusta viarum, per devios tramites, indefesso labore secutus, felici tandem successu successu patefecit. Harveius scilicet, sanguinem certo itinere per universas corporis partes ire & redire lege non mutandâ primus omnium demonstravit. Quantam medicinæ lucem, quantamque ipfi Harveio attulerit gloriam hæc investigatio, nec filere omnino possum, nec pro dignitate satis explicare. Hoc tamen minime prætereundum effe cenfeo, tanti momenti inventa, non cafu, non fortuna accidiffe; quæ vero magnum illud, & excelfum Immortalis Viri ingenium, vera effe in animo fecum prius statuerat, eadem innumeris deinceps confirmata experimentis, palam omnibus propofuit. Explicato tandem & stabilito fanguinis circuitu, nec sibi nec famæ suæ satis adhuc vixiffe vifus eft, fi vixiffet otiofus; Carolo igitur, Regum optimo, et artis omnimodæ Patrono, juvante, ad intimos Naturæ receffus iterum penetrandos, mirâ fe accinxit solertia: Novus exinde nobis ortus est Triumphus, major exinde facta est hujusce

juíce loci dignitas. Sed reftant nonnulla, quæ cum ad nos magis pertineant, arctiori vinculo tenent devinctos. Quid de antecefforibus fuis, Quid de Lyceo hoc literato judicavit Vir talis tantuíque, quum res ipfa haud levis momenti effe videatur, tum vero conjecturam facere licet, quod Ipfe primus hanc annuam illorum, omniumque bene de nobis merentium recordationem inftituerit; quod vivus adhuc patrimonio fe exuerit, et hujus Collegii focios, non tantum hæredes famæ & gloriæ fuæ, fed & participes fortunarum fuarum effe voluerit.

Ordine, & amore proximus *Harveio*, incedit *Hamæus*; qui nos multiplici cumulavit beneficio, qui ædes hafce noftras ab iniquis hominibus vix redemptas nobis tradidit, quin & incendio confumptas de novo inftauravit ornavitque; Plura infuper magnificentiæ fuæ edidit monumenta Vir fpectatiffimus, et nos in hæreditatis par-D

tem satis amplam testamento adscripsit.

Ingratus fane effem, et vestri honoris prorfus immemor, fi Gliffonum, Whartonum tacerem, fi Lowerum, Willissumve oblivioso premerem filentio: Nec te, Sydenhame, laude dignissimum, nostris fi liceat adjicere, infalutatum præterierim, Qui observando fidus & diligens, scribendo elegans & concinnus, alios omnes longe superasti, ipso vix minor Hippocrate.

Rudis ipfe Orator, dicendi imperitus, opus difficile & periculofum aggreffus, Vereor, ne ibi deficiam, ubi & argumenti dignitas, & officii mei ratio, & animi ob accepta beneficia ardor fervidus, magnum aliquod poftulare videatur. At nomen *Radclivii* honorandum, omni laude præftantius, nullo indiget præconio. Vir erat, "fummi " ingenii, et confummatæ experientiæ;" Nec aliorum affentator, nec imitator; Purus naturæ

[8]

naturæ discipulus, attentis oculis & tranquillo vultu in illam intuebatur; fagax ad pericula perspicienda, ad propulsanda feliciter audax. In medicamentis fimplex, naturam paucis adjuvari, multis opprimi plane Prospere adeo medicinam fecit, probavit. ut nemo unquam ægrotantibus gratior, nemo unquam adfuerit optatior. Talis in arte suâ emicuit Radclivius, ut si quæ plura fecerit vobis enarrare vellem, historiam potius quam orationem condere viderer. Opes, quas favore publico confecutus est, rei literariæ promovendæ, Reipublicæ honori augendo, & sublevandis pauperum miseriis, inservire voluit. Hospitium, non longe abhinc celeberrimum, cujus mœnia jam nunc fuis impensis furgentia conspiciuntur, annuo nummorum reditu donavit. Oxoniæ, Collegium suum amplificavit; Bibliothecam instruxit splendidam & perfectam; & binos infuper istius Academiæ alumnos, in Medicinæ majus emolumentum, amplissimo dotavit

vit stipendio, & in exteras partes peregrinari jussifit. Regia certe, & sibi propria magnificentia! Nostras erat *Radclivius*; Hæc igitur, Socii, sunt & suæ & nostræ gloriæ monumenta in æternum duratura.

Radclivium sequitur Freindus, comis, urbanus, senator incorruptus, Musis amicus, elegantia non minus quam doctrina insignis, & quod ad nos, & ad hujusce diei celebritatem præcipue pertinet, solennitatis Harveianæ Instaurator.

Vitæ integritate, probitate severâ spectabilis, literis humanioribus exquisite doctus, amore erga nos, & benevolentiâ singulari, & magnus in arte sua exstitit Halæus.

Pelletti quinetiam, et Plumtreii fimul ingenium et doctrinam collaudamus, et amiffas flemus virtutes.

Dum

Dum vero hos viros literis, moribus, pietate, munificentià egregios, lubens, lætus commemoro, liceat oratori fuæ indulgere pietati; liceat nomen paternum clariffimis hisce nominibus immiscere. O animi liberalis & benevoli! O amicorum deliciæ & defiderium ! Te, hujus loci amantissimum, Te, Almæ Matris vindicem acerrimum, Te, morum urbanitate, suavitate, simplicitate amabilem honeste jactitamus. Ingenio felix & judicio pollens, subjectæ tibi provinciæ, mirâ arte & prosperâ imperitabas; in cæteris quidem Medicinæ partibus nulli fecundus, in hâc verò facile Princeps. Quod autem non minimæ laudi eft et ornamento, Te familiarem elegit, Te amicum dilexit, Præclarus ille Meadus; Te fibi abreptum ploravit, funusque tuum lachrymis non fictis secutus, adornavit.

Ad Hunc Virum Illustrem, naturali bonitate eximium, qui laudare bene noverat, E Ipfe Ipfe laudatiffimus, jam tandem fe convertit Oratio; Medicum fui fæculi primum, Phyficum folertem, Philofophum fapientem, Antiquitatis inveftigatorem peritum, Artis omnigenæ fautorem, & literatorum omnium Mæcenatem. *Meadi* meminiftis eruditionem, Meminiftis vivendi rationem, & dignitatem. Omnibus aditu facilis, benigne et humaniter omnes accipiebat; inter doctos Doctus, inter liberales, liberalis, inter Principes Princeps: dignus & qui Regibus dona mitteret, & qui cum Regibus commercium haberet literarium.

Restant memorandi, Watsonus & Hoadleius, charus uterque, uterque literis eleganter imbutus, uterque morte heu! præmatura abreptus.

Princeps.

tecundus, in hâc verò facile

chrymis non fichis fec

In hoc cœtu solenni, nefas esset silentio præterire Musæum Britannicum, Opus egregium, et insigne; quod vix inchoatum, celeberrimas Loerrimas Europæ bibliothecas, variis Naturæ operibus, & lectiffimâ librorum copiâ fuperat. Sileat Molem Roma Vaticanam, Parifiensem fileat Lutetia: Jam victæ cedunt; Victæ unius hominis labore & munificentiâ.

Jam tandem liceat Academiis noftris gratulari ex quibus prodiere Viri doctrinâ fimul & virtute eximii, qui fudore multo famam hujus loci adauxere : liceat vobis denique gratulari de talibus antecefforibus, atque ut omnia fint faufta & felicia, dignitatem quam ab illis accepiftis, fervetis integram, & eorum veftigiis infiftendo, pofteritati tradatis intemeratam.

FINIS.

